

До Окружного адміністративного суду м. Києва

Позивача: Антонової Марії Андріївни,

засіб зв'язку та e-mail: **відсутні**

**Третя особа на стороні позивача без самостійних вимог:
Олійник Дмитро Вячеславович,**

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,

код ЄДРПОУ 00022527,

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

тел. 2057337, e-mail: zvernen@kma.gov.ua

у справі № 640/45/19 (суддя Шейко Т. І.)

ВІДПОВІДЬ НА ВІДЗИВ.

Відповідач просить закрити у справі провадження, посилаючись на «виправлення» («усунення») оскаржуваних порушень прийнятими у подальшому розпорядженнями КМДА, що не відповідає дійсності. Попередні розпорядження регулюють спірні правовідносини з моменту їх прийняття та оприлюднення, а не з моменту прийняття та оприлюднення подальших розпоряджень. (В цій частині Відповідач суперечить сам собі, оскільки посилається, що НПА не мають зворотної дії у часі). Крім того, подальші розпорядження встановлюють нові, більш великі тарифи на послуги для населення, споживачів послуг (1654,41 грн/Гкал за ЦО і 97,89 грн/куб за ГВ по РКМДА № 2340; 1354,78 грн/Гкал за ЦО і 80,59 грн/куб за ГВ по РКМДА № 1294), ніж були до того (1336,94 грн/Гкал за ЦО і 74,49 грн/куб за ГВ по РКМДА № 700). Отже ніякого «виправлення» («усунення») порушень не відбувалося ані у площині приведення динаміки зміни розміру тарифів до розміру доходів населення (споживачів послуг), ані щодо прийняття подальших тарифів органом місцевого самоврядування замість місцевого органу державної виконавчої влади (як це є) – в цій частині доводи відзиву є повністю надуманими.

Твердження відзиву, що Київська міська державна адміністрація (як виконавчий орган) не потребує утворення Київською міською радою відповідного скликання прямо суперечить ст. 10 Закону України № 401-XIV і ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР.

Твердження відзиву, що КМДА є «іншим» виконавчим органом і не є виконавчим комітетом прямо суперечить рішенням Конституційного Суду України від 09.02.2000 № 1-рп/2000 (справа про місцеве самоврядування), який на відмінність від КМДА наділено повноваженнями тлумачити норми закону.

При цьому, у відзиві не пояснюється, навіщо Київська міська рада VIII скликання (обрана у жовтні 2015 р.) утворила виконавчий орган рішенням від 20.06.2002 р. № 28/28, та яким чином це могло бути зроблено у зворотному часі. Відповідач так заплутався при перекинуванні норм чинного законодавства, що не помітив віднесення до повноважень Київського міського голови права підпису рішень виконавчого комітету, а не виконавчого органу (ч. 4 ст. 42 Закону України № 280/97-ВР).

Пересмикуванням є твердження відзиву щодо начебто відсутності встановлення постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. у справі № 2а-118/11 факту неутворення Київською власного виконавчого органу.

Зазначене судове рішення, залишене без змін вище стоячими інстанціями містить пряме на це посилання:

Натомість Київською міською радою VI скликання у порушення вказаних вище норм виконавчий орган не створено, не затверджено його структуру та кількісний склад, внаслідок чого прийняті відповідачем оскаржувані розпорядження є нормативно-правовими актами місцевої державної адміністрації. Це підтверджують рішення III сесії Київської міської ради XXIII скликання від 11 березня 1999р. за №161/262 "Про виконавчий орган Київської міської ради"; рішення IX сесії Київської міської ради XXIV скликання від 07 лютого 2002р. за №239/1673 "Про затвердження структури та загальної чисельності виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)"; рішення II сесії Київської міської ради XXVI скликання від 20 червня 2002р. №28/28 "Про утворення виконавчого органу Київської міської ради та затвердження його структури і загальної чисельності"; рішення IV сесії Київської міської ради V скликання від 24 травня 2007р. за №721/1382 "Про діяльність виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)".

Аналогічний юридичний факт встановлено й постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 10.12.2010 р. у справі № 2а-1888/10 за позовом самого Кличка В. В., про яку Відповідач намагається не згадувати взагалі. Крім того, у справі № 2а-118/11 розпорядження КМДА були визнані незаконними і нечинними з моменту прийняття з багатьох інших правових підстав, зокрема й підстави порушення базового принципу державного регулювання цін/тарифів (перевищення їх росту їх розміру над розміром доходів населення), який є підставою для вчинення позову в цій справі також. Однак, Відповідач не бажає робити висновків з рішення суду та продовжує займатися оковамилюванням.

Підписання оспорюваних розпоряджень №№ 700 і 2340 Кличком В. В. як належною особою спростовується вищезазначеними твердженнями самого Відповідача, що КМДА є «іншим» виконавчим органом. Бо, Кличку В. В. як міському голові, за логікою самого Відповідача належить право підпису рішень виконавчого комітету, а не виконавчого органу (ч. 4 ст. 42 Закону України № 280/97-ВР).

Щодо підписання оспорюваного розпорядження № 1294 Пантелеєвим П. О., то доводи позову в цій частині не спростовані: Відповідач не може пояснити, чому цей нормативно-правовий акт підписано особою, яка не була і не є заступником міського голови з питань самоврядних повноважень. Внутрішні розпорядчі акти Відповідача не можуть підміняти собою норми закону.

Крім того, Відповідачем не спростовано, що оспорювані розпорядження не приймалися колегіально, на засіданні виконавчого органу: жодних доказів таких засідань (проектів, протоколів, аудіо-, відеозаписів) не надано.

Відповідач цитує норми законодавства щодо діяльності НКРЕКП, натомість доводи позову в цій частині (щодо неконституційності НКРЕКП, її утворення на підставі законодавчого акту, що втратив чинність) не спростовані. Отже, Відповідач оперує недопустимими доказами (одержаними з грубим порушенням Конституції і статті 11 Закону України № 1682-III «Про природні монополії»).

Встановлення тарифів на рівні «економічно обґрунтованих витрат» взагалі не є предметом спору – незрозуміло що саме намагається спростувати Відповідач.

ЗАЯВА ПРО ВІДВІД СУДДІ.

Вважаю неможливим розгляд справи без публікації оголошення про оскарження оспорюваних НПА та у спрощеному провадженні. Висновки суду, викладені ухвалою від 13.05.2019 р. не ґрунтуються на змісті оспорюваних НПА, є абсолютно хибними і заздалегідь спрямованими на відмову у позові за начебто відсутності порушення прав позивача, що є зацікавленістю судді у вирішенні справи. За таких умов заявляю відвід судді Шейко Т. І. на підставі п. 2 ч. 1 ст. 36 КАС.

Додатки: докази відправлення відповіді учасникам (поштовий чек, розписка).

27 травня 2019 р.

/Позивач Антонова М. А./